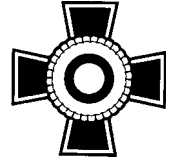
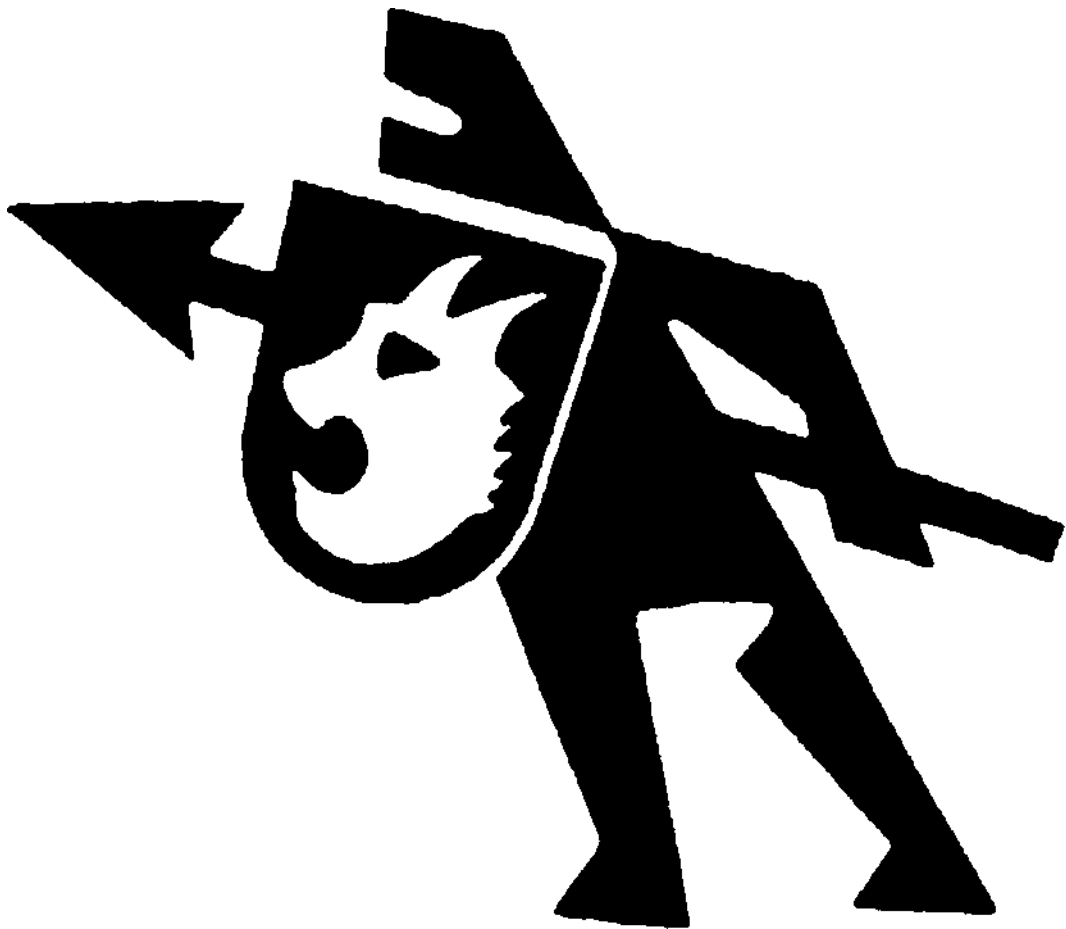

Päijät-Hämeen
ILVES

Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n
tiedotuslehti 2/2002

Jäsenmäärän kehityksestä, ja vähän muustakin

Reserviläisliiton jäsenmäärä on hienoisessa kasvussa. Kasvua liiton jäsenmäärässä vastavaan ajankohtaan viime vuonna verrattuna on 155 henkilöä. Määrä on hieman tavoitettua jäsenmääräkasvua pienempi.

Tilanne reserviläisliiton piirien välillä vaihtelee huomattavasti. Esimerkiksi Lapin piiriin 5,18 prosentin jäsenmäärän kasvua voidaan pitää jo erinomaisena suoritukseksi. Vastaavasti oma Päijät-Hämeen piirimme on jo useamman vuoden menettänyt jäseniään. Vastaavaan aikaan viime vuoteen verrattuna, piiristämme on vähentynyt 1,27 prosenttia jäsenistöstä. Missä vika?

Kysymykseen tulisi puuttua jokaisessa alueemme jäsenyhdistyksessä. Onko tilanteelle tehtävissä jotain? Millä saadaan pysymään nykyiset jäsenet ruodussa? Sillä onhan se helpompaa pitää kiinni jäsenistämme, jotka jo ovat ilmaisseet halukkuutensa toimia meidän riveissämme. Se, että hankitaan jäsenkuntaa yhdistykseen väen vängällä, tokko pidemmän päälle on oikea ratkaisu. Ei kannettu vesi kaivossa pysy. Tämä sananlasku pätee myös tässä tilanteessa.

Eikö olisikin syytä paneutua omaan jäsenhuoltoon, tarkastella omaa toimintaa yhdistyksessä. Mitä voimme jäsenistöllemme tarjota? Minkälaisen toiminnan pariin voimme jäseniämme ohjata? Onko se reserviläistaitojen koulutuksen lisäämiseen, kunnan kohentamiseen, yhteistyöhön veteraanijärjestöjen kanssa

jne. Näihin kysymyksiin tulee olla vastaus kun teiltä reserviläisyhdistykseen kuuluvana kysytään, mitä me järjestönä voimme tarjota.

Vetoankin kaikkien yhdistysten puheenjohtajiin. Tutkikaa teille lähetetyt jäsenlomakkeet. Analysoikaa tulos ja ryhtykää tarvittaessa toimimaan oman jäsenistön tarpeiden mukaan.

Uusien jäsenten joukosta saattaa löytyä voimavaroja. He voivat olla tulevia yhdistyksemme toimivia jäseniä, sihteereitä, urheiluvastaavia, ammunnasta vastaavia, puheenjohtajia, eli niitä, jotka usin ajatuksin vievät järjestöämme eteenpäin tulevinakin vuosina.

Ensi vuonna piirissämme pidetään järjestökoulutustilaisuus, jossa yhdistyksemme uusille vastuuhenkilöille kerrotaan järjestöme toimintatavoista, niin yhdistys-, piiri- kuin myös liittotasolla. Tapahtumaan voi osallistua myös vanhemmat yhdistysaktiivit, jos he tuntevat tarvitsevansa ko. koulutusta. Koulutuksen tulee vetämään liiton toiminnanjohtaja Olli Nyberg. Ajankohta ilmoitetaan myöhemmin.

Reserviläisliiton eräänä tavoitteena ensi vuonna on saada järjestöme jäsenet liikunnan pariin. Vuosi onkin nimetty "Reserviläisliikunnan vuodeksi". Myös RUL on omassa ohjelmassaan ottanut liikunnan esiin. Kysymyshän on noussut esiin kun Puolustusvoimat on uutisoitunut varusmiesten huonontuneesta kunnosta.

Paljon on puhuttu reserviläisliikunnan eri muodoista. On haluttu, että kilpailumainen liikunta saisi rinnalleen enemmän kuntoliikunnan muotoja. Näin voitaisiin saada mukaan isompia ryhmiä myös omasta jäsenkunnastamme. Esimerkiksi koko perheen mukaan saaminen reserviläistoimintaan.

Piirissämme järjestetyssä seminaarissa oli tämän suuntaisia toiveita liikunnan suhteen. On myös puhuttu paljon piirissämme järjestettävistä eri kilpailulajeista. Ei ole koettu mielekkääksi järjestää kilpailuja, jossa järjestäjiä on enemmän kuin varsinaisia kilpailijoita. Osanottajapula kertoo osaltaan, että reserviläisliikunnan eri lajeihin on uskallettava ottaa mukaan nykyajan tarpeita vastaavia haasteita. Nähtäväksi jää mitä tulevaisuus tuo mukanaan. Tärkeintä on kuitenkin, että me itse kukin pidämme huolta omasta kunnostamme. Järjestäkää yhdistyksissänne omia, eri liikuntamuotojen, yhteistapahtumia.

Toinen tärkeä ensi vuoden tavoite on saada mahdollisimman moni yhdistyksemme yhteistyöhön veteraanien kanssa. Reserviläisliiton yhdistyksistä 75 prosenttia on ilmoittanut jo harjoittavansa veteraanien tukitoimintaa. Liitto tulee suunnittelemaan loppuvuoden aikana ohjeistusta ja toimintamalleja veteraanityöhön. Ne on tarkoitus jakaa yhdistyksille ensi vuoden aikana.

Toivotan kaikille päijät-hämäläisille, vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä toimiville, menestystä tulevina toimintavuotena.

Heikki Koskinen

Reserviläisliiton hallituksen jäsen,
Padasjoki

Päijät-Hämeen
ILVES
No 2/2002, 44. vuosikerta

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille Päijät-Hämeen Reserviläispiiriin jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Reserviläispiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Päijät-Hämeen ILVES ilmestyy:
ilmestymisaika: materiaalipvä:
tammikuu 2003 31.12.2002

Toimituskunta:
Seppo Ollikainen, Antti Penttilä, Heikki Rekola, Rauno Parikka.

Kirjapaino: Padasjoen kirjapaino
2 100 kpl

Toimituksen osoite:
Päijät-Hämeen Reserviläispiiri
Päijänteenkatu 5 A
15140 LAHTI
puh ja fax (03) 782 7358

Päätoimittaja:
Kimmo Salojoki
040-553 4424
kimmo.salojoki@koskisen.fi

Maanpuolustus 2002 -tapahtuma onnistui hyvin

Jyväskylässä järjestettiin 6. – 8.9. laaja maanpuolustus- ja turvallisuusalan tapahtuma Maanpuolustus 2002. Viikonlopun aikana monipuoliseen näyttelyyn tustui noin 15.000 henkilöä.

Tapahtuman järjestäjänä toimivat Jyväskylän Messut yhdessä puolustusvoimien ja maanpuolustusjärjestöjen kanssa. RUL ja RESERVILÄISLIITTO esiintyivät messuilla omilla näyttelyosastoillaan, joissa oli mm. mahdollisuus testata oman osaamista sodan lakien tuntemisessa sekä tutustua syksyllä avattaviin liiton uusiin nettisivuihin.

Päijät-Hämeen reserviläispiiri järjesti retken Jyväskylään lauantaina 7.9. Matkalle osallistui kourallinen alueen reserviläisiä lähinnä Lahdesta ja Heinolasta. Mukana oli Maanpuolustusyhdistyksen jäseniä ja Heinolan reserviläisiä palkkiomatalla Jukolan viestin järjestelyiden johdosta.

Osallistujamäärää vähensi sunnuntaina ollut Lahden reserviläisten ja kiltapiirin retki sekä Ratsujääkäripataljoonan perinne päivä. Lauantaina ohjelmassa olleiden luentojen takia retkipäivä valittiin kuitenkin näin. Sunnuntaina oli vuorossa osalla retkelle osallistuneista Ratsujääkärikillan juhla.

Messualue on Jyväskylässä keskustan tuntumassa aivan Jyväsjärven sataman tuntumassa. Tästä olikin hyötyä, koska Keuruulla sijaitseva Keski-Suomen Rykmentti oli tuonut paikalle pioneerien ylimenokalustoa ja yleisöllä oli mahdollisuus päästä Uisko-ajelulle. Missä itekin kävin vanhimman poikani kanssa kokeilemassa noin 45 solmun nopeutta. Muutoin esittelyt oli järjestetty sekä sisä-, että ulkotiloihin messualueelle. Erilaista kalustoa oli varsin hyvin esillä. Oma tutustu-

miseni ohjautui mukana olleen 6 vuotiaan pojan kiinnostuksen mukaan.

Suuresta yleisöstä huomattava osa oli kiinnostunut piha-alueella pidetyistä toimintänäytöksistä ja esittelyssä olleesta helikopterista. Sisällä kiinnostusta näytti herättävän puolustusvoimien piste, missä sai selville oman sijoituksen. Tähän oli koko ajan usean minuutin jono. Reserviläinen 6/2002 esitteli myös messuja yleisesti, joten en pyrikään antamaan tässä uudestaan samaan tietoa, mikä on kerran tullut esille.

Oheisen kuvamateriaalin on meille ansiokkaasti toimittanut Tommi Tirkkonen Lahden Reserviupseerikerhosta. Kuvat on näin ollen otettu eri henkilön silmin, kuin tämä artikkeli on kirjoitettu, eikä ne välttämättä kohtaa.

Tässä lyhyesti katsaus messujen kiinnostavimpiin kohteisiin kuusivuotiaan pojan silmin. Eri maanpuolustusjärjestöjen osastot, kuten myös kaupallisimmat osastot saivat meiltä tylyn vastaanoton ja näissä halleissa vierailimmekin erittäin lyhyesti. Ulkona olleet toimintanäytöksetkin jäivät vähälle huomiolle, koska katsoja ei suosinut näkyvyytensä puolesta meitä. Puolustusvoimien osastoista kaikki telavetoiset ajoneuvot joutuivat tarkkaan tutkittaviksi. Nuoremman matkalaisen tutustua näihin sain mahdollisuuden tutustua YVI-kaluston esittelyyn Viesti rykmentin osastolla ja tuntematta asiaa entuudestaan muutoin, kuin nimeltä. Esittelyn hoito upseerikokelas erittäin huolella ja ystävällisesti. Tela-ajoneuvojen lisäksi kaikki

lentokoneisiin liittyvät saivat osakseen huomioita. Ilmavoimien osasto oli rakennettu viihtyisäksi, melkein kaupalliseksi. Näiden lisäksi tutustuimme tarkasti poliisi autoihin ja sairaankuljetuksesta saimme erittäin ammattitaitoisen esitelmän nuoren ja viehättävän hoitajan toimesta. Täältä suuntasimmekin satamaan ja kävimme jo mainitulla Uisko-ajelulla, minkä jälkeen oli vuorossa paluumatka.

Kimmo Salojoki

Hämeen Ratsujääkäripataljoona tänään

Hämeen ratsujääkäripataljoona on joukkoyksikkö Hämeen rykmentissä. Hämeen ratsujääkäripataljoona kouluttaa osaltaan Rykmentin toiminnassa tarvittavat varusmiehet ja sijoittaa heidät Rykmentin perustamisvastuulla oleviin sodan ajan joukkoihin.

Kokoonpano ja tehtävät

Pataljoonan kokoonpanoon kuuluu komentaja, toimisto, Esikuntaeskadroona ja Kuljetuseskadroona. Toimisto suunnittelee ja koordinoi komentajan apuna tärkeimmät varusmiesten koulutus tapahtumat sekä kantahenkilökunnan täydennyskoulutuksen. Koulutus toteutetaan suurelta osin maasto- ja ampumarata olosuhteissa varuskunnan lähiharjoitusalueilla Hälvälässä ja Padasjoella. Pataljoona toimeenpanee vuoden aikana noin 30 erilaista taistelukoulutus-, ajoneuvo- ja ampumaleiriä varusmiehille. Hämeen Ratsujääkäripataljoona vastaa osaltaan Hämeen rykmentille käskettyjen jalkaväen kertausharjoitusten suunnittelusta, valmistelusta ja toteuttamisesta.

Hämeen ratsujääkäripataljoonan varusmiehet ovat muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta Hämeen Sotilasläänin alueelta pääosin Lahdesta ja lähiympäristöstä. Pataljoonaan astuu palvelukseen noin 330 alokasta. Moni lähialueen nuori haluaisi meille palvelukseen, mutta majoituspaikkoja on rajallisesti. Pataljoonan koulutusvelvoitteista ja uudesta palvelusaikajärjestelmästä johtuen pääosa palvelee 12 kuukautta, noin 30 % 9 kuukautta ja vain noin 15 % lyhyimmän palvelus-

ajan eli 6 kuukautta. Koulutus koetaan kiinnostavana, Kaikille varusmiehille annetaan yhtenäinen ensimmäiset kahdeksan viikkoa kestävä sotilaan peruskoulutus. Se huipentuu monipuolisesti perustaitoja mittaavilla aseksittely- ja taistelukoulutusradoilla sotilaan perustutkinnon suorittamiseen sekä sotilasvalaan. Valan yhteydessä alokkaat nimitetään ratsumiehiksi. He saavat oikeuden kantaa asepuvussa ratsuväen keltaisen värin lisäksi perinteistä ja arvokasta joukkoyksikkötunnustamme hirvenkalloa – tunnusta, josta ratsumiehet ovat ylpeitä. Näistä merkeistä ratsumiehet erotetaan heti kaikista muista palveluksessa olevista sotilaista. Vaativan erikoiskoulutuksen suorittamisen jälkeen nuhteettomasti palvelulle ratsumiehille myönnetään ratsumiesristit. Ratsumiesristi on vanhin Suomessa käyttöön otettu joukkoyksikköristi. Sen saamisen tavoittelu on omiaan parantamaan koulutustuloksia ja lisäämään joukon yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Koulutusta hyvin tuloksin

Voidaan perustellusti sanoa, että HämRjP pitää Hämeen rykmentin pyörät pyörimässä. Kuljetuseskadroonassa vuosittain koulutettavat noin 180 sotilas- kuljettajaa toteuttavat kaikki Rykmentin eri joukkoyksiköiden harjoitusten, esikunnan ja Huoltokeskuksen tarpeiden vaatimat kuljetustehtävät, yhteensä noin miljoona ajokilometriä vuodessa. Pääsyvaatimuksena palveluksen aloittamiselle Kuljetuseskadroonassa on C-kortin 2. vaiheen suo-

rittaminen. Tämä johtuu runsaista raskaan kaluston kuljetustehävistä. Kuljetuseskadroona toteuttaa erikoisajoneuvokurssin, jolla koulutetaan telakuorma-auton kuljettajat sekä panssariajoneuvo Pasin kuljettajat ja johtajat. Tälle kurssille osallistuu koulutettavia myös muista Läntisen Maan puolustusalueen joukkoosastoista. Jokaisessa saapumiserästä koulutetaan 14 moottorialiupseeria ja kaksi kuljetusupseeria. Moottorialiupseerikurssin ratsumiehet suorittavat Panssari-prikaatissa. Suunnitelmassa on oman moottorialiupseerikurssin toteuttaminen Hennalassa. Mahdollisesti toiminta voidaan aloittaa jo tammikuun saapumiserästä. Parhaimmat johtajat suorittavat Haminassa käytävän reserviupseerikurssin jälkeen Kuljetusupseerikurssin Lahdessa. Halukkuus johtajakoulutukseen on ollut hyvä. Myös kaikille johtajille on pyritty tarjoamaan mahdollisuus puolustusvoimien kuorma-autokorttiin sekä riittävään ajoharjoitteluun. kaksi kolmasosaan yksikön varusmiehistä palvelee täydet 12 kuukautta ja loput 9 kuukautta. Sotilaskuljettajien palvelusmotivaatio siviiliin saatavan ajokortin ja ajokokemuksen myötä on hyvä.

Peruskoulutuksen jälkeen Esikuntaeskadroonan koulutus jakautuu moneen eri koulutusryhmään. Kyvykkäimmät komennetaan sotilaspoliisialiupseerikurssille Panssari-prikaatiin Parolaan, tiedustelualiupseerikurssille Karjalan Prikaatiin Vekaranjärvelle ja jääkärialiupseerikurssin 1. jaksolle Savon Prikaatiin Mikkeliin. Sieltä komennetaan kaksi oppilasta

edelleen reserviupseerikurssille Haminaan ja osa takasin Lahteen talous- ja lääkintäaliupseerikurssille. Meneillään on suunnittelutyö talous- ja lääkintäaliupseerikoulutuksen toteuttamisesta kokonaan Lahdessa. Esikuntaeskadroona toimeenpanee sotilaspoliisimiehen peruskurssin kaksi kertaa vuodessa. Kurssilla koulutetaan 22-240 sotilaspoliisia vuodessa. Vapaaehtoista palvelusta suoritavia naisia heistä on yleensä 3-6 henkilö. Kurssilla koulutettavat sotilaspoliisit huolehtivat myöhemmin varuskuntien turvallisuudesta ja vartiopalvelusta. Kurssilla koulutetaan vartiostot Helsingin Ilmatorjuntarykmenttiin, satakunnan Lennostoon ja Ilmavoimien Viestikoululle. Sotilaspoliisien koulutus on hyvin monipuolista sisältäen paljon nuorisoa kiinnostavia asioita, monipuolista ase- ja ampumakoulutusta, laskeutumiskoulutusta, asutuskeskustaistelua sekä voimakokoulutusta. Yhteistoiminnassa Aikuiskoulutuskeskuksen kanssa järjestettävä vartijakurssi lisää palvelumotivaatiota. Yleensä kaikki sotilaspoliisit suorittavat vartijakurssin. He saavat itselleen käytännössä siviiliammatin ja oikeuden toimia vartijan tehtävissä. muiden erikoiskurssien jälkeen Esikuntaeskadroona täydennyskouluttaa kaikki Hämeen Rykmentin talous-, lääkintä- ja taisteluvälinelana miehet ja johtajat, kirjurit, lähetit, ampu- maranhoitajan apulaiset sekä autohuoltolan miehet. esikuntaeskadroona tukee Rykmentin mui-

den joukkoyksiköiden toimintaa komentamalla lääkintä-, talous-, taisteluväline- ja sotilaspoliisiryhmit heidän harjoituksiinsa. Näin koulutettavat samalla harjaantuvat omaan sodan ajan tehtäväänsä.

Pataljoonan nuorekas henkilökunta ja varusmiesjohtajat ovat omaksuneet hyvin puolustusvoimien uuden johtajakoulutusjärjestelmän syväjohtamisen periaatteet. Syväjohtamisen koulutus lähtee liikkeelle itsensä ja ihmisen käyttäytymisen tuntemisesta. Syväjohtaminen perustuu neljään kulmakiveen, jotka ovat

- luottamuksen rakentaminen
- inspiroiva tapa motivoida
- älyllinen stimulointi sekä
- ihmisen yksilöllinen kohtaaminen

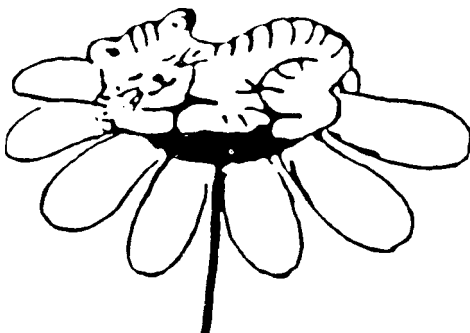
Periaatteessa syväjohtamisen mallissa ei ole uutta vaan kyse in johtamisen koulutusjärjestelmästä. Syväjohtaminen noudattaa johtamiskäyttäytymisen yleisiä ja ajattomia periaatteita, joita karismaattisimmat johtajat ovat kautta aikojen soveltaneet menestyksekkäästi. Syväjohtamisessa korostuu joukon ja johtajan välinen luottamus sekä ryhmäkiinteyks.

Ratsumiesten saavuttamat koulutustulokset ovat olleet korkeatasoisia. Ampumataitotestin tulosten keskiarvo lähentelee kiitettävää. Viime saapumiserien sotilaan tutkinnon suoritusprosentti on ollut lähes 100. Myös monet reserviläis- ja siviilivieraat ovat saaneet nähdä ratsumiesten

taidot koulutustapahtumissa, näytöksissä, sotilasvalalla ja paraateissa. Kuluneena kesänä pataljoona järjesti Rykmentin sotilasvalan paraateineen ja koulutusnäytöksineen Hollolan kuntakeskuksessa. Perinnepäivän paraati toteutettiin juhlallisesti Lahden torilla ratsain, jalan ja ajoneuvoin. Molemmissa oli paljon omaisia ja yleisöä seuraamassa tapahtumia. Ratsumiesten taidonnäyttö on ollut erinomaista maanpuolustuksen uskottavuuteen positiivisesti vaikuttavaa työtä. Kovassa ja asiallisessa koulutuksessa syntyy meidän voimatekijämme – legendaarinen ratsumieshenki. Se tulee selvästi esille myös varusmiehille pidettävissä nimettömissä mielipidekyselyissä. Niiden tulokset kertovat ilahduttavasti myös sen tosiasian, että ratsumiehet luottavat kouluttajiinsa, pitävät heitä hyvinä esimiehinä ja ammattitaitoisina kouluttajina.

Hyvät lukijat! Esitän parhaimmat kiitokset kaikille järjestöille, yhteistyökumppaneille ja tukijoillemme hyvästä yhteistyöstä ja Hämeen Ratsujääkäripataljoonan saamasta tuesta sen toteuttaessa vaativaa koulutustehtäväänsä.

Everstiluutnantti John Laukka
HämPjP:n komentaja

**JO YLI 50 VUODEN AJAN
OLEMME KERTONEET
KAIKEN KUKKASIN**

AALTOSEN PUUTARHA OY
Porvoonjoentie 10, LAHTI
Puh. 03 7352 323
Fax 03 7352 223

RUL:n puheenjohtaja Tapio Peltomäki Nato-asiassa kaivataan perusteellista valmistelua, ei kansanäänestystä

Suomen Reserviupseeriliiton puheenjohtaja Tapio Peltomäki kaipaa objektiivista tietoa ja perusteellista valmistelua Suomen mahdollisesta Nato –jäsenyydestä. Kansanäänestystä asiasta ei tarvita, vaan kansanedustajien on pystyttävä tekemään ratkaisu asiasta. Peltomäki perään kuuluttaa kansan valitseminen edustajien vastuuta Nato –jäsenyyden kaltaisissa suurissa periaateasioissa. Hänen mielestään ratkaisu onkin jätettävä nimenomaan jokaisen kansanedustajan oman harkinnan ja omatunnon varaan. Tapio Peltomäki puhui Suur-Savon Reserviupseeripiirin 50-vuotisjuhlassa Mikkelissä lauantaina 9.11.

Lukeudun itse siihen suureen joukkoon, jonka mielestä Suomen ei tulisi tässä tilanteessa liittyä Natoon, mutta liittymismahdollisuus tulisi säilyttää. Liittoutumisen mahdollisuutta ei siis pidä sulkea pois turvallisuuspo-

liittisistä vaihtoehdoistamme, vaikka se ei olekaan nyt näköpiirissä oleva ratkaisumme. Se, mitä Natokeskustelussa tällä hetkellä kaipaamme, on objektiivista ja jopa tieteellisin perustein pohdittua tietoa. Tällä hetkellä minulla, Suomen Reserviupseeriliiton puheenjohtajalla, ei tuota tietoa ole riittävästi, jotta voisin analyttisesti tarkastellen ottaa tiukan kannan Nato-jäsenyyden puolesta tai sitä vastaan.

Monissa puheenvuoroissa kuulee vaadittavan kansanäänestystä Natoon liittymisestä. Kansanäänestys on sinänsä hieno asia. Se on kaikkein demokraattisinta demokratiaa. Jotenkin vain tuntuu siltä, että kansanäänestystä vaativat poliitikot pakenevat kansan selän taa säästyäkseen itsenäisen ajattelun vaivalta ja ennen kaikkea välttääkseen julkisesta kannanotosta seuraavat poliittiset riskit.

Pelkästään se, että Nato-jäsenyys tuntuu mullistavalta muutok-

selta, ei sekään ole kansanäänestyksen riittävä peruste. Jos lähdetään siitä, että isoja asioita koskevat ratkaisut on annettava suoraan kansan käteen, oli äärimmäisen epäjohdonmukaista jättää uuden perustuslain hyväksymisen eduskunnalle.

Demokratian edustuksellisuutta pitäisi yleensäkin korostaa nimenomaan suurissa periaateasioissa, sellaisissa kuin ydinvoimapäätöksessä. Puolueiden ei pitäisi tehdä järjestöpäätöksiä Natosta. Ratkaisu on jätettävä jokaisen kansanedustajan oman harkinnan ja omatunnon varaan. Puolueiden pitäisi sitoutua vain siihen, että eduskunta valmistelee Natoratkaisun yhtä perusteellisesti kuin esimerkiksi ydinvoimalapäätöksen. Koska turvallisuuspolitiikan perussuunnasta päättäminen on uuden eduskunnan suuri ratkaisu, tulisi se näkyä käynnistyvässä eduskuntavaalityössä, Tapio Peltomäki toivoi.

PUUKAUPAN
AMMATTILAINEN

111 METSÄLIITTO

Lahden piiri
www.metsaliitto.fi

Lapin maaherra Hillilä ja Saksan ihmeaseet

Vuoden 1943 alussa saksalaisille tappioksi päättyneen Stalin-gradin taistelun ja Leningradin piiritysrenkaan murtumisen jälkeen suomalaisten johtohenkilöiden usko Saksan aseiden voittoon alkoi hiljalleen horjua. Tämän myötä Suomen valtiojohdon keskuudessa ryhdyttiinkin keskustelemaan mahdollisuudesta luoda neuvottelukosketus Neuvostoliittoon erillisen lisrauhan solmimiseksi. Saksassa tällainen kehityssuunta herätti sekä syvää huolestuneisuutta että suuttumusta. Saksalaiset kohdistivat Suomeen paitsi tiukkasanaanaisia diplomaattinootteja ja niin myöskin laajamittaisia kauppapakotteita. Saksa julisti Suomen täydelliseen vientikieltoon, joka oli voimassa toukokuun loppuun 1943 saakka.

Saksan toimet eivät rajoittuneet pelkästään nootteihin tai pakotteisiin. Suomalaispäättäjille ryhdyttiin myös syöttämään propagandaa eli saksalaiset alkoivat vihjailla pohjoisille aseveljilleen uusista pian käyttöönotettavista ihmeaseistaan. Tällä toiminnalla pyrittiin lisäämään epäroivien suomalaisten uskoa ja luottamusta Neuvostoliiton vastaisen taistelun jatkamiseen ja Saksan aseiden lopulliseen voittoon.

Eräs tämän propagandakampanjan kohde oli Lapin läänin maaherra Kaarlo Hillilä. Hillilä oli siinä hyvin ainutlaatuisessa asemassa, että hän tapasi lähes päivittäin Pohjois-Suomessa toimineiden saksalaisjoukkojen esikuntahenkilöstöä. Käydyt keskustelut hän kirjasi tarkoin muistiin. Muistiinpanot eivät jääneet vain maaherran omaan käyttöön vaan Hillilä laati keskusteluista yksityis-

kohtaisia raportteja, jotka hän lähetti ulkoasiainministeriölle Helsinkiin. Tietovirta ei ollut yksisuuntainen vaan maaherra sai myös paljon tietoa Helsingin suunnasta. Aika ajoin Hillilä näet matkusti pääkaupunkiin tapamaan hallituksen ja eri ministeriöiden edustajia sekä maamme presidenttiä Risto Rytä.

Toukokuun 28. päivänä 1943 Hillilä tapasi Helsingissä presidentti Rytin ja Lapin maaherran keskusteluista tekemistä muistiinpanoista löytyy yllättäviä saksalaisten antamia tietoja.

Ryti ja Hillilä keskustelivat tapaamisessaan hyvin laajalti Suomen asemasta ja suurpoliittisesta tilanteesta, mutta Hillilä kirjasi myös Rytin lausuman, jonka presidentti oli kuullut Saksan suurlähettiläältä Blücheriltä. Hillilä kirjoitti "Hän mainitsi kuulleensa huhuja siitä, että saksalaiset olivat onnistuneet räjäyttämään uraanin atomia ja valmistaa pommin, jonka teho suunnaton."

Presidentin ja maaherran toukokuun tapaamisen jälkeen Saksan sotaonni heikentyi entisestäänkin. Heinäkuun puolivälissä itärintamalla käyty Kurskin taistelu päättyi saksalaisten tappioon ja kuun lopussa aloitteen ottanut puna-armeija aloitti oman hurjan hyökkäyksensä. Heinäkuun 10. päivänä länsiliittoutuneet puolestaan nousivat maihin Sisiliassa ja kuun lopussa kukistui Italian diktaattori Benito Mussolini.

Hillilän muistiinpanojen mukaan saksalaiset vain jatkoivat huhukampanjointiaan. Ryti ja Hillilä tapasivat toisensa heinäkuun 22. päivänä ja presidentti ottikin

jälleen puheenaiheeksi saksalaisten mahdollisen uraanipommin. Presidentti Ryti oli keskustellut heinäkuun 8. päivänä saksalaisen erikoisemissaari Weissauerin kanssa. Blücherin tavoin Weissauerkin oli kertonut Saksan uuden mullistavan aseiden olemassaolosta, jonka kehittälohjelma oli todellisuudessa täysin pysähdyksissä länsiliittoutuneiden tuhattua helmikuussa 1943 Norjassa sijainneen, pommin kehittelyn kannalta elintärkeän raskasvesilaitoksen. Hillilä kirjasi muistiin presidentti Rytin lausuman "P:n pommi varma, mutta ei vielä teknillisesti loppuun saatettu."

Pian presidentin kanssa käymänsä keskustelun jälkeen Hillilä kuuli samansuuntaisia tietoja suoraan Luftwaffen kenraali Schulzilta. Hillilän tiedustellessa Schulzin arvioita länsiliittoutuneiden Italiassa suorittaman maihinnousun vaikutuksista kenraali esitti arviotaan, että "Saksan sotilaalliset mahdollisuudet eivät vielä ole käytetyt ja on olemassa uusia käyttämättömiä sotilaallisia keksintöjä. Näitten keksintöjen käyttöönotto on viivästynyt teknillisistä syistä." Elokuun seitsemäntenä päivänä Hillilä tapasi kenraali-eversti Dietlin, jonka mukaan Saksan sotilaallinen asema ei antanut aihetta huolestumiseen. Länsiliittoutuneiden Saksaan kohdistamia ilmapommituksia kuvattessaan Dietl kuitenkin lausui Hillilälle ensi kertaa ajatuksen tulevasta kustosta. Dietl lausui, että "kun kestämmme kesän, tulee syksyllä kostonhetki, silloin tulee Englannin vuoro."

Marraskuun viidentenä päivänä 1943 Hillilä raportoi ulkoasiain-

ministeriölle, että "koston alkamishetkelle on asetettu tähän mennessä kaksi määräaikaa. Ensimmäisen kerran koston piti alkaa syyskuussa, sitten se siirrettiin alkavaksi joulukuussa. Nyt mainitsi kenraali Schulz uuden määräajan sanoen, että se alkaa viimeistään puolen vuoden kuluessa. Mitään aikomuksia kaasusotaan ei Saksalla kuitenkaan ole, joskin se kaiken mahdollisuuden varalta on tähän valmistautunut". Hillilä katsoikin, että "puhuessaan kaasusta tahtoi Schulz ilmeisesti lausua, että uusi ase ei ole ainkaan kaasua." Schulzin lausuma ei kuitenkaan ollut aivan ensimmäinen kerta jolloin Hillilä sai kuulla saksalaisten kaasuseesta ja sen mahdollisesta käytöstä. Niinkin varhain kuin heinäkuussa 1941, Saksan sotavoimien juuri aloitettua nopean etenemisensä syvälle Neuvostoliiton alueelle Hillilä keskusteli asiasta komentajakapteeni Bartholdyn kanssa. Bartholdy oli kutsunut Hillilän erälle hiekkamontulle nauttimaan her-

nekeittoa, valkoviiniä ja konjakkia. Ruokailun ohessa Bartholdy lausui vieraalleen, että "Englannille on ilmoitettu, että Saksan kemiallinen teollisuus on valmis. Jos Englanti ryhtyy käyttämään kaasua, alkaa Saksa myös ja tällöin sota loppuu kahdessa viikossa".

Maaherra Hillilä sai jälleen kuulla Saksan kostoaseesta heinäkuussa 1944, muutamaa kuu-kautta ennen aseveljeyden päättymistä, jolloin Lapin maaherra tapasi Pohjois-Suomen saksalaisjoukkojen uuden komentajan kenraalievosti Rendulicin. Hillilän raportin mukaan "viileän asiallinen ja hyvän esiintymiskyvyn omaava Rendulic puhui pitkään Saksan uudesta aseesta, josta käytti nimeä V 1. Hän selitti, kuinka van-
kitietojen ja ilmakuvien perusteella on voitu todeta elämän Lontoon satamassa olevan sekaisin, teollisuutta evakuoitavan, Lontoon sataman olevan vain osittain käytökunnossa j.n.e. Parikin kertaa hän vihjaisi, että nyt käytäntöön otettu V 1 on vasta ensimmäinen

salainen ase, mutta toista saadaan pian odottaa."

Tätä toista salaista asetetta ei tarvinnutkaan kauaa odotella. Liittoutuneiden nopean etenemisen vuoksi saksalaiset joutuivat luopumaan Kanaalin rannikolla sijainneista V1-aseiden laukaisualustoista. Korvatakseen nämä menetykset saksalaiset laukaisivat syyskuun kahdeksantena päivänä 1944 ensimmäiset viisinkertaisella äänennopeudella lentäneet V-2 raketit Antwerpeniin ja Lontooseen. Taisteluiden päätyttyä Euroopan rintamalla sekä Yhdysvallat että Neuvostoliitto ryhtyivät kehittämään V 2-raketin pohjalta omia äärimmäisen salaisia joukkotuhoaseitaan.

TEKSTI
Ari Mesivaara

FM. Kirjoittaja työskentelee tutkijana Urho Kekkosen arkistossa

Huomionosoituksia

Veteraanipiirin puheenjohtaja Mauno Uusitalo ja Mannerheim-ristin ritari Pentti Isotalo on kutsuttu Lahden reserviupseerikerhon kunniajäseniksi syyskokouksessa 2002.

Reserviläisliiton myöntämät ansiomitalit 6.12.2002. seuraaville päijät-hämäläisille: kultainen ansiomitali (KAM) Erkki Lehto Padasjoki, hopeinen ansiomitali (HAM) Paavo Leppänen Orimattila, pronssinen ansiomitali (PAM) Valtter Aulin Padasjoki ja Aarne Soutsalmi Padasjoki.

SMNL:n Päijät-Hämeen Piiri ry 20 vuotta

Suomen Maanpuolustusnaisten Liiton syysliittopäivät huipentuivat Lahden Konserttitalossa vietettyyn maanpuolustusjuhlaan sunnuntaina 20.10.2002.

Päijät-Hämeen Piiri Ry juhli samalla 20.toimintavuottaan. Juhlavieraat toivotti tervetulleeksi piirin puheenjohtaja Marja Vottonen. Välittäminen niin läheisistä kuin kanssaihmisistä, sidosryhmistä ja itsestä oli tervehdyksen tärkeä viesti, joka perustuu maanpuolustustyön vahvoihin teemoihin ja arvoihin nuorison kasvattamisesta veteraanien kunnioittamiseen.

Hämeen Sotilasläänin komentaja eversti Kari Siljander toi juhlaan sotilasläänin tervehdyksen ja luovutti piirille standaarin.

Etelä-Suomen läänin maaherra Tuula Linnainmaa puhui juhlapuheessaan naisten suuresta roolista suomalaisten selviytymi-

sessä vaikeista tilanteista sota-aikana, uhrautumisesta ja peräänantamattomuudesta. Hän totesi naisten jäävän edelleen suurelta osin paitsi sitä johtajuuskoulutusta, jonka puolustusvoimat antaa upseereille ja aliupseereille. Lisäksi hän korosti veteraanien perinnön ja asennekasvatuksen siirtämisen tärkeyttä tuleville sukupolville. Lappeenrannan Rakunnasoittokunta musiikkimajuri Raimo Maarasen johdolla tahditti juhlan kulkua Kaarina Turusen juontaessa esityksiä.

Laulupuukuoro, oopperalaulaja Kalevi Koskinen ja Salpausselän Naisvoimistelijat loihdivat sykähdyttäviä elämyksiä yleisölle.

Seurakunnan tervehdyksen toi kirkkoherra Pekka Särkiö ja kaupungin tervehdyksen kaupunginhallituksen toinen varapuheenjohtaja Maija-Liisa Lindqvist.

Esitän lämpimät kiitoksemme kaikille yhteistyökumppaneillemme ja piiriä onnitelleille ja meitä tukeneille henkilöille ja yhteisöille.

Päijät-Hämeen Piiri Ry
Marja Vottonen.

SMNL: n Päijät-Hämeen Piiri ry 20 vuotta

Mietteitä menneestä ja katseita tulevaisuuteen

Suomen Maanpuolustusnaisten Liiton Päijät-Hämeen Piiri Ry vietti 20-vuotisjuhlaansa 20.10. 2002 Lahden konserttitalossa klo 13.00 maanpuolustusjuhlan merkeissä. Juhla on myös huipennus Suomen Maanpuolustusnaisten liiton liittokokouspäivien päätteeksi.

Päijät-Hämeen Piiri on perustettu 09.11.1982 jatkamaan Naisten Neuvottelukunnan työtä rekisteröitynä yhdistyksenä. Neuvottelukunta aloitti työnsä jo 1967.

Täytettäessä pyöreitä vuosia ajatukset palaavat menneisyyteen. On mielenkiintoista ajatella, mitä elämässä on tähän asti tapahtunut, missä ollaan nyt ja miten jatketaan eteenpäin. Näin on myös piirin kohdalla.

Katselemme eteenpäin samalla kun yhdessä arvioimme tehtyä työtä.

Meillä on monta syytä tyytyväisyyteen. On ilahduttavaa, että vapaaehtoinen maanpuolustustyö on kutsunut mukaan uusia eri ikäisiä naisia. Haasteena koemme nuorten ihmisten mukaan saamisen myös järjestötoimintaan ja sen eri tehtäviin. Naisten Valmiusliiton ja MPK Ry:n kursseillahan monia jo mukana onkin.

Meitä Päijät-Hämeen piiriläisiä on viisi yhdistystä Heinolassa, Kärkölässä, Lahdessa,

Nastolassa ja Orimattilassa.

Me olemme tämä joukko, meidän yhteiset arvomme ja meidän toimintamme tänään tähtää kouluttautumiseen selviytyä arjen häiriötilanteissa turvallisuuden järkytyksessä.

Liiton ja piirin yksi tärkeimmistä tehtävistä on ja on ollut myös maanpuolustushengen lisääminen ja maanpuolustustietouden eteenpäin vieminen.

Vapaaehtoisuus on ollut kantavana voimana läpi vuosikymmenten. Vapaaehtoisella maanpuolustustyöllä on takanaan laaja yhteiskunnallinen hyväksyntä. Meidän tulee edelleenkin osata käyttää oikein vallitsevaa suotuisaa ilmapiiriä kaikkinaisten voimavarojen ja toimintaedellytysten vahvistamiseen.

Olemme tehneet yhteistyötä sisarjärjestömme Suomen Naisten Maanpuolustusjärjestön kanssa.

Tammikuun seminaari koko-

si yhteen voimavarat saman arvopohjan omaavan järjestön kanssa. Yhteiset liittopäivät järjestimme muutama vuosi sitten Mikkelissä. Piiritasolla olemme pitäneet yhteisiä kevät- ja syyskokouksia.

Toivon edelleen löytyvän yhteistyömahdollisuuksia tehdä työtä rakkaan isänmaamme parhaaksi. Osallistuvathan jäsenemme myös yhdessä Naisten Valmiusliiton ja MPK Ry:n kursseille.

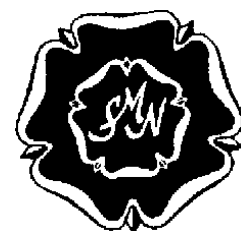
Yhteistyötä olemme tehneet myös miesjärjestöjen kanssa.

Haluankin tässä yhteydessä kiittää kaikkia yhteistyökumppaneitamme erittäin hyvästä ja lämpimästä yhteistyöstä.

Toivon tämän hyvän yhteistyön ja yhteishengen jatkuvan ja laajenevan tulevinakin vuosina.

Toivotan teille kaikille sydämestäni innostusta vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön ja hyvää alkavaa uutta vuotta.

Marja Vottonen
SMNL:n Päijät-Hämeen
Piiri Ry puheenjohtaja

Kunniapuheenjohtajamme Lea Jäykkä on poissa

Piirimme 20-vuotisjuhlan aattona saimme kuulla suruviestin. Kunniapuheenjohtajamme Lea Jäykkä oli saanut iäisyyskutsun 11.10.02 Liiton syyskokoukseen ja piirin vuosijuhlaan. Lea oli vielä innokkaasti osallistumassa, mutta toisin kävi.

Lea oli syntynyt Sortavalassa 08.01.1921. Lean pitkä evakkomatka johti Sortavalasta Uudenkylän kautta Lahteen.

Naisten Neuvottelukunnan yhdysnaiseksi Lea nimettiin 1971. Päijät-Hämeen Reserviupseeripiiri ry:n Naiset nimenmuutos toteutettiin 1982 ja Lean puheenjohtajuus jatkui vuoden 1983 loppuun. Kunniapuheenjohtajaksi Lea kutsuttiin 1984.

Surun syvyyttä on vaikea kuvata. Olemme menettäneet aktiivisen, asioista aidosti kiinnostuneen lämminhenkisen isänmaan ystävän. Vapaaehtoinen maanpuolustustyö sen eri muodoissa ja eri yhdistyksissä oli Lean sydäntä lähellä ja hän osallistui voimiensa mukaan viimeiseen saakka toimintaan.

Leaa jäi kaipaamaan hänen läheistensä lisäksi suuri joukko ystäviä.

Marja Vottonen
piirin puheenjohtaja

Marja Vottonen
piirin puheenjohtaja

Reserviläisliitto tiedottaa / Naisten koulutuspäivä laivastossa

Vuonna 2000 Reserviläisliitto järjesti ensi kertaa naisten koulutuspäivän, jonka tarkoituksena on antaa liiton naisjäsenille mahdollisuus tutustua puolustusvoimien toimintaan. Tapahtuma sai jo ensi keralla suuren suosionkun yli 50 naisjäsentä tutustui ilmatorjuntaselajin perusteisiin ja kalustoon Helsingin Ilmatorjuntarykmentissä Tuusulassa.

Koulutuspäivä järjestettiin myös kuluvana vuonna ja tutustumiskohteena olivat erikoisaselajit Utin Jääkärirykmentissä. Tapahtuma toteutet-

tiin varuskunnan avointen ovien päivän yhteydessä toukuukuussa ja osallistujat saivat mm. harjoitella laskuvarjohyppyä. Utin tapahtumaa osallistui noin 70 jäsentä ja ensi kertaa mukana oli myös miehiä.

Ensi vuoden tutustumiskohdeeksi on valittu laivasto. Reserviläisliiton jäsenillä lastattu miinalaiva Hämeenmaa lähtee Helsingistä 16.5 klo 9.00 ja ajaa saaristoreittiä Upinniemeen.

Matkan aikana osallistujille esitellään laivan toimintaa. Perillä nautitaan lounas, jonka jäl-

keen seuraa laivastotukikohdan esittely. Koulutuspäivän päätteeksi osallistujat tuodaan linja-autokuljetuksella takaisin Helsinkiin.

Tapahtumaan otetaan mukaan 80 ensiksi ilmoittanutta liiton jäsentä. Etusija annetaan naisille. Tapahtumaan osallistuminen on maksutonta ja ilmoittautumisen voi tehdä puhelimitse liittoon joko puhelimitse 09-40562043 tai sähköpostilla toimisto@reservilaisliitto.fi. Mukaan otetaan vain Reserviläisliiton jäseniä.

Kekkonen halusi Neuvostoliiton olevan riippuvainen Suomen-kaupasta

Itänaapuri ei silloin turhaan sekaantuisi Suomen asioihin

Marraskuun lopulla 1962 Suomessa vieraili Neuvostoliiton ulkomaankauppaministeri N.S. Patolitshev, joka kävi tervehtimässä myös presidentti Urho Kekkonen. Saunomisen ja päivällisen aikana miehet keskustelivat Suomen ja Neuvostoliiton tulevan vuoden kaupasta, joka kummankin mielestä vaikutti olevan ”tydyttävässä kunnossa”.

Jutustelun aikana Patolitshev nosti esille suomalaisten kannalta todella kauaskantoisen mahdollisuuden. Ulkomaankauppaministeri kertoi kuunnelleensa edellisenä päivänä suurella mielenkiinnolla Suomen Puunjalostusteollisuuden toimitusjohtajan ja Suomen ulkomaankauppapolitiikan keskeisen vaikuttajan Lauri Kirveen puhetta. Patolitshev oli kiinnittänyt huomiota puheen siihen kohtaan, jossa Kirves oliertonut, ettei Suomi tulevaisuudessa kykene viemään länsimarkkinoille koko puunjalostusteollisuuden tuotantokapasiteetin edellyttämää tuotantoaan.

Patolitshev kysyi illallisen aikana Kekkoselta, olisiko mahdollista, että Neuvostoliitto ostaisi lähivuosien aikana kaiken sen, mikä Suomi kykenee tuottamaan, mutta mille se ei löydä markkinoita. Kun Kekkonen kyseli tarkemmin asiasta, Patolitshev kertoi, että Neuvostoliitolla oli suunnitel-

missa laajentaa omaa kemiallista puunjalostusteollisuuttaan, mutta jos he saisivat varmuuden pitkäaikaisista toimituksista Suomesta, voisivat he viivyttää siltä osin omaa rakennustoimintaansa. ”Kun seitsenvuotissuunnitelma päättyy, (vahvistamme) viisivuotissuunnitelman. Jos (silloin) olisi tiedossa, että koko sen ajan esimerkiksi Suomi voisi toimittaa Neuvostoliittoon tietyt määrät puunjalostustuotteita, silloin voitaisiin keventää viisivuotissuunnitelman puunjalostusteollisuuden laajentamista siltä osalta ja käyttää varat muihin investointeihin”, perusteli Patolitshev.

Itänaapurin ehdotus oli Suomen kannalta enemmän kuin houkutteleva. Presidentti Kekkonen välitti vieraan terveiset Kirveelle. Sen lisäksi hän kirjoitti 29.11.1962 vanhalle ystävälleen ja puolisonsa Sylvi Kekkonen sukulaiselle, Paavo Talvelalle, joka oli Suomen Paperin ja Kartonginjalostajain yhdistyksen toimitusjohtaja. Jatkosodan aikana Talvela oli palvellut Mannerheimin edustajana Berliinissä. Kekkonen kirjeestä käy harvinaisen selvästi ilmi, mikä oli hänen johtotähteenään idänkaupassa.

”Sinä Convertan toimitusjohtajana näet parhaiten, mitä suuria mahdollisuuksia tässä tarjoutuisi kaikkein korkeimmalle jalostetuil-

le paperituotteillemme. Edessä olisi pitkäaikaiset markkinat ja samalla voisimme jarruttaa Neuvostoliiton oman teollisuuden laajenemista ja turvata siltä osalta itsellemme hyvinkin kauas tulevaisuuteen ulottuvat kiinteät markkinat.”

Kekkonen pyysi Talvelaa isänmaan edun nimissä selvittämään, mitä Suomi vastavuoroisesti voisi tuoda Neuvostoliitosta. ”Asia on kiinni balanssista. Siinä suhteessa rohkenen panna Sinut ”paljon päälle”. Olet Sinulle ominaisella tarmolla luonut Convertan. Se on jo yhden miehen päivätyö. Mutta nyt Sinulla on edessäsi vielä suurempi tehtävä: avata ja turvata yllä esitetyt markkinat selvittämällä ja turvaamalla vaihto-objektit Neuvostoliitosta, jotta tasapaino toteutuisi.

Presidentti korosti, miksi hän katsoi Talvelan sopivan parhaiten tehtävään: ”Siinä ei riitä ´napilla pelaaminen´, siinä tarvitaan uusia, rakentavia ajatuksia ja suunnitelmia. Siinä tarvitaan Sinun aloitekykyäsi, rohkeuttasi ja ennakkoluulottomuuttasi”.

Kirjeensä päätteeksi Kekkonen vihjasi, mistä asiassa oli perimmältään kyse: ”Lopuksi yksi enemmänkin poliittinen näkökohta: kun Neuvostoliitto tulisi viisi-

vuotisohjelmansa toteuttamisessa olemaan sidottu Suomesta saataviin toimituksiin tällaisen suunnitelman mukaan, se ei turhien tai pienten seikkojen vuoksi aiheuttaisi meille poliittisia vaikeuksia, joiden vakavin merkki liittyy kaupankäynnin supistamiseen.” Näinhän oli käynyt neljä vuotta aiemmin yöpakkasten aikana.

Talvela vastasi 3.12. ilmoittaneen asian olevan ”niin laajakantoinen, että minun on sitä ajateltava ennen kuin voin vastata itse asiaan. Tahdon kuitenkin jo näin esiintuoda kiitokseni osoitetusta luottamuksesta ja kirjeen sisällämästä ystävällisyydestä.”

Kirjeenvaihdon jatko on vielä

hämärän peitossa. Urho Kekkonen arkistossa asiasta ei ole enempää lähdemateriaalia. Paavo Talvelan Sota-arkistossa ja Kansallisarkistossa vielä suljettuna olevat paperit saattavat sisältää ratkaisun. Jotain sentään varmasti tapahtui: Urho Kekkonen ylensi talvisodan sankarikenraalina tunnetun Paavo Talvelan täydeksi kenraaliksi (jalkaväenkenraaliksi) 1966.

Kaupan puolellakin kävi lopulta juuri kuten Kekkonen kaavaili. Suomi vei korkealle jalostettuja tuotteita ja löysi tasapainottavan tekijän raaka-aineista, joiden osuus Suomen Neuvostoliiton tuonnista kohosi 1980-luvulla yli 90 prosenttiin. Kuin kouluesimerkki teollisuusmaan ja kehitys-

maan suhteesta.

Venäläiset tivasivat usein myöhemmin Kekkoselta, pitikö Suomen presidentti supervalta Neuvostoliittoa todellakin jonain kehitysmaana. Eikö Suomi voisi tuoda idästä muutakin kuin raaka-aineita? Professori Juhani Suomen mukaan Kekkonen vain levitteli käsiään, eikä koskaan vastannut suoraan venäläisten tiukkasävyiseen kysymykseen. Kekkonen oli päässyt kauppolitiikassaan siihen mihin hän halusi.

TEKSTI

Pekka Lähteenkorva
Jussi Pekkarinen

MAINOSMYYNISTÄ LISÄTULOJA

Myymällä mainoksen Päijät-Hämeen Ilvekseen yhdistys tienaa itselleen 30 % mainoksen hinnasta. Mainoshinnat ovat koko sivu 170 euroa, 1/2 sivu 100 euroa, 1/4 sivu 60 euroa, nimitervehdys 35 euroa. Lisätietoja ja mainossopimuksia saa piiritoimistosta puh. ja fax 03-782 7358.

Päijät-Hämeen Ilves julkaisee mielellään lukijoidensa kirjoituksia erilaista tapahtumista ja koulutuksesta sekä esittelyjä yhdistyksistä ja niiden toiminnasta. Materiaalit palautetaan

Ampumaurheilun kohokohtana cup-ammunnan finaali

Piirin ampumaurheilun perinteinen kohokohta on cup-ammunnan finaali. Viime vuosina on cup-ammunta ollut jo hieman muutosten kourissa, sääntöjä on tarkistettu osallistujamäärien ja joukkueiden muodostamisen osalta. Tiirismaan Reserviläiset ry:n perustaminen kolmen kunnan alueelle aiheutti viimeisimmän muutoksen. Tällöin päädyttiin siihen, että kyseinen yhdistys ampuu omana joukkueenaan ja samojen kuntien upseerit kukin omana joukkueena. Tosin upseerit eivät ole joukkueita saaneet koottua. Samalla pienennettiin osallistujamääriä keskimäärin ilmeisesti yhdellä joukkueella kohden. Lisäksi cup-ammunta on viety läpi kahden kierroksen aikana, jolloin finaaliin jää neljä joukkueita, eikä mitali olekaan kaikille itsestään selvää.

Kaikesta huolimatta kiinnostus cup-ammuntaa kohtaan on ollut

lievässä laskussa ja taas on uusia tuulia koittamassa. Ilmeisesti ensi kesään mennessä sääntöihin tulee jälleen muutoksia ja aikataulua ainakin tiivistetään. Nykyinen syyskuun finaali saatetaan ampua jo ennen juhannusta, mutta tarkkaa aikataulua ei ole vielä selvillä. Joukkueiden kokoonpanoonkin on esitetty muutoksia. Tämän ratkaisu jää kuitenkin ensi vuoden piirihallitukselle. Toivottavaa olisi kuitenkin cup-ammunnan säilyminen kaikille reserviläisille sopivana harrastusmuotona. Toisaalta pienestäkin kunnasta on mahdollista kerätä viidestä kuuteen ampujaa, mutta isoille yhdistyksille 14 hengen joukkueet tulevat työläiksi. Ampujia isoistakin yhdistyksistä varmaan löytyy yhtä tiheään, kuin pienistäkin, mutta nykypäivän kiireinen elämän meno täyttää monen kalenterit ja ampumavastaava saattaa joutua soittamaan useitakin turhia puheluita. No aika näyttää tulevan vuo-

den juonet. Jäämme odottamaan.

Tässä kuitenkin pieni katsaus tämän syksyn finaaliin, missä kohtasivat Hartola, Heinola, Padasjoki ja Tiirismaa. Järjestelyistä vastasi kiitettävällä täsmällisyydellä Orimattila, heidän kanssaan on ollut todella ilo työskennellä. Tämän kertaisesta suorituksesta kiitos kuuluu erityisesti kilpailun johtaja Tarmo Rosbergille. Tällä kertaa finaali järjestettiin Orimattilan ampumaradalla perinteistä poiketen ja vaikka Hälvälän rata on erioimainen, niin toivon jatkosakin finaalin kiertävän muillakin alueen radoilla. Ainakin tällä kertaa se helpotti järjestelijöitä, mistä hyvänä osoituksena oli kanttiin hoitaminen. Niin kilpailijat, kuin järjestäjätkin saivat nauttia hyvää kahvista hyvässä seurassa.

Itse kilpailu hoidettiin niin ammattitaitoisesti, ettei kellään ollut huomauttamista järjestelyihin. Koelaukausten jälkeen oli kilpailijoissa havaittavissa selvää jännittyneisyyttä ja hermoja selvästikin koeteltiin. Lähes jokaisesta joukkueesta puuttui, kuten aina, ainakin kaksi parasta ampujaa. Toivottavasti joskus saamme koottua ”unelma finaalin”, jolloin kaikki parhaat ampujat ovat mukana. Varsinaiset kilpailusarjat sujuivat nopeasti ja tulosten kirjauksessa kuultiin usein kymmenen, kymmenen, kymmenen.... Tulosten laskennan aikana joukkueet huolsivat itsensä ja odottelivat tuomiota.

Tällä kertaa voiton vei Tiirismaa, jolle Hartolan miehet luovuttivat Cup-pokaalin. Mitalit voittajille jaetaan omassa syyskokouksessa. Ohessa kilpailun tulokset ja kuvat muista, kuin voittajajoukkueesta. Ilmeisesti voiton aiheuttama riemu kuvastui silmistä, koska juuri tämä kuva ei onnistunut. Tilanne voitaneen kuitenkin korjata ottamalla kuva joukkueesta mitalien jaon yhteydessä.

Padasjoki

Heinola

Hartola

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin Cup-ammunnan loppuottelu Orimattilan pistooli ampumaradalla 21.09.200 klo. 11.00, kilpailun johtajana toimi Tarmo Rosberg.

TIIRISMAA (6)

Ari Mesivaara	283 pist
Mauri Takamaa	282
Rauno Koivisto	279
Matti Selonen	270
Osmo Savolainen	267
Hannu Hietamaa	257
yht.	1.638 pist
k-arvo	273,0 pist
Tapio Kanerva	239

HARTOLA (5)

Pasi Salo	277 pist.
Juhani Tonteri	266
Taisto Tervo	258
Martti Niemi	256
Paavo Ihanajärvi	244
Yht.	1.301 pist
k-arvo	260,2 pist

PADASJOKI (6)

Jukka Kontra	282 pist
Olli Nieminen	272
Jouni Hyvönen	271
Tomi Helminen	253
Heikki Koskinen	248
Seppo Uosukainen	247
yht.	1.573 pist.
k-arvo	262,2 pist.
Christian Creutz	245

HEINOLA (9)

Juha Piironen	279 pist.
Jorma Arponen	274
Osmo Koivula	269
Raimo Tähkänen	268
Eero Tähkänen	262
Aimo Hohtari	254
Hannu Jauhiainen	246
Olavi Seppälä	217
Esa Salonen	213
yht.	2.282 pist.
k-arvo	253,6 pist.

Hämeen sotilasläänin reserviläisten ampumamestaruuskilpailut

Alueupseerinamme toimi hetken aikaa majuri Jan-Erik Juslin Hämeenlinnassa. Opimme tuntemaan hänet erittäin toimeliaana ja myöskin kiireisenä yhteyshenkilönä. Joissain muissa sotilaslääneissä jo käytössä ollut kilpailu reserviläisten kesken jalkautettiin hänen aikanaan kuluvana vuonna myös Hämeeseen. Sotilaslääniin kuuluu reserviläis- /upseeripiirejä yhteensä viisi. Niin Pirkanmaalla, kuin Etelä-Hämeessä on molemmat pirit, mutta me päijät-hämäläiset olemme toimineet jo pitkään yhden piirin alla. Jäseninä toki löytyy tasapuolisesti sekä upseereita, että reserviläisiä, mutta olemme jo tottuneet toimimaan yhteisen asian hyväksi yhtenä joukkueena.

Kilpailuun oli kuitenkin suunniteltu joukkueet kunkin sotilasläänin reserviläis- ja upseeripiiristä. Näin ollen joukkueita piti olla kuusi, mutta kaikkia ei saatu kasaan vielä ensimmäisellä kerralla. Reserviläisten edustus oli hoidettu koko kilpailun ajan, mutta ainoastaan Etelä-Hämeen upseerit olivat kaikissa osakilpailuissa mukana. Tämä näkyikin sitten joukkue tuloksissa.

Päijät-Hämeen reserviläispiiriä edusti kokoonpanoltaan hieman vaihteleva joukkue johtajanaan Tapani Purolinna. Joukkueen kokoonpano vaihteli hieman osakilpailujen kesken ja hämäläiseen tapaan vauhti kiihtyi loppua kohden.

Kilpailu järjestettiin kolmessa osassa ja järjestelyistä vastasivat aina isännät. Ensimmäinen osio oli toukokuussa Pirkanmaalla,

missä oli vuorossa perinneasekilpailut omilla aseilla, niin pistoolilla, kuin kiväärilläkin. Omalta joukkueeltamme tämä kilpailu meni

vielä verrytellessä ja tasoitusta annettiin yhden osallistujan puutumisella pistoolilla ja kahden kiväärillä. Näissä tapahtumissa hy-

villäkään tuloksilla ei tuolla tasoituksella enää pärjää. Kilpailukutsut ja muut järjestelyt tapahtuivat melko kiivaaseen rytmiin, joten tämä lasketaan harjoitteluksi.

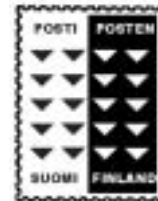
Pian tämän jälkeen kesäkuun alussa oli vuorossa Hätilässä pidetty maastoammunta. Maastoammunta suoritettiin puolustusvoimien aseilla ja varustuksella. Nyt oli meidänkin joukkueemme jo herännyt ja edusti Päijät-Hämettä viisihenkisellä joukkueella. Yksittäisenä joukkueena päijäthämäläiset tulivat toiseksi, mutta yksilötasolla joukkueemme jäsenet ottivat kaksoisvoiton. Maastoammunnan paras oli Marko Nurminen ja toiseksi ylsi Hannu Eskeli. Tästä olikin hyvä jäädä kesälomalle.

Kesäloma jatkui aina syyskuun lopulle asti, jolloin järjestettiin rynnäkkökivääriammunnat Hälvälässä. Tämä osakilpailu sisälsi kolme osiota.

Makuulta ammuttiin kymmenen laukausta 150 metriltä. Tämän osion henkilökohtaisen kilpailun voitti Hannu Eskeli tasatuloksella toiseksi sijoittuneen Tapani Purolinnan ja kolmanneksi sijoittuneen Pirkanmaan edustajan Raino Pikkaraisen kanssa. Kymppien määrä ratkaisi järjestyksen.

6+6+6 laukausta ammuttiin 150 metriltä kääntyviin tauluihin. Jälleen paras henkilökohtainen tulos oli Hannu Eskelillä nyt toiseksi sijoittui Päijät-Hämeen miehistä Petri Ravi. Kuinka ollakaan, taas tulos oli sama, mutta kymppien määrällä saatiin paremmuus ratkaistua.

Kolmantena osiona oli asennot, 150 metriä makuu ja 100 metriä polvi ja 50 metriä pystyammunta. Nyt saatiin jo uusi voittaja tai oikeastaan kaksi. Jälleen parhaan tuloksen oli ampunut kaksi kilpailijaa, eikä nyt löydetty mitään eroa heidän välilleen. Näin ollen ensimmäisen palkinnon pokkasivat Aulis Lemmetty Etelä-Hämeen reserviläisistä ja Päijät-Hämeen joukkuetta ansiokkaasti

osakilpailusta toisen luotsannut Tapani Purolinna.

Näin oli saatu kaikki henkilökohtaiset voitot kotikisoista itselle, mutta joukkuekilpailussa tulokset muodostuivat seuraaviksi.

1. Etelä-Häme 66 pistettä

2. Pirkanmaa 51 pistettä

3. Päijät-Häme 37 pistettä

Tämähän tietysti antaa meille vain uutta vauhtia tulevalle vuodelle. Kahdella joukkueella on päijäthämäläisilläkin hyvät mahdollisuudet saada läänin komentajan pokaali itselleen.

